

Les Roques Encantades

Dalt de la cinglera que ressegueix la vall del Brugent per ponent, entre el Santuari de la Salut de Sant Feliu de Pallerols i el coll de Condreu, en ple Collsacabra, embolcallat per una fageda freda i boirosa, existeix un indret que desprèn màgiques sensacions. Unes grans roques arrodonides, que diuen que són encantades, s'amunteguen caòticament sobre l'humit sòl d'una fageda. Les cavitats i esclatxes que es formen entre les unes i les altres, i que deixen passos estrets, fan la delícia de petits i grans que s'aventuren a endinsar-s'hi i, per una estona, poden convertir-se en experts exploradors.

Els grans blocs inalterats han quedat exposats a la superfície pel desmantellament del perfil més disgregat que els recobria. Finalitzat aquest procés geològic, avui,

recolzats els blocs uns contra els altres, sembla talment com si una força sobrenatural els hagués apilonat i jugués a un joc de destresa consistent a treure-les, una per una, sense que les altres es moguin. Com una mena de mikado però utilitzant blocs de roca enormes en lloc de bastonets xinesos. Una demostració d'habilitat encara més complicada si tenim en compte que vora els grans blocs creixen esprimatxats faigs i esperrucats boixos.

L'origen marí de les roques s'evidencia pel fet que, en algunes ocasions, s'hi han trobat fòssils de dents de tauró. El clima fred i plujós del Collsacabra fa que aquests grans blocs de gresos apareguin entapissats d'espècies vegetals rupícoles típiques d'ambients humits. A més de les omnipresents moltes i falgueres hi trobem una espècie interessant, l'orella d'ós (*Ramonda myconi*). Es tracta d'un

ESTER SALA I CODINA > TEXT

EMILI BASSOLS I ISAMAT > FOTOS

hemcriptòfit considerat un fòssil vivent de la vegetació tropical que va ocupar els Pirineus durant el terciari, fa més de 20 milions d'anys. En medicina popular la decocció de fulles d'orella d'ós és emprada per guarir malalties de l'aparell respiratori, com els refredats i la tos.

Conta una llegenda que a les Roques Encantades hi vivia el dimoni, i que, per passar l'avorriment, llençava les roques fins al poble de Sant Feliu de Pallerols, per fer la guitza als seus habitants. D'altres llegendes expliquen històries inspirades en personatges màgics que habiten als boscos, com els fidels i juganers follets, les bruixes solitàries, les goges (o dones d'aigua) i les misterioses fades. La fundació Acciónatura ha preparat un itinerari autoguiat (amb lector de codis BIDI inclòs) que uneix el santuari del Far i les Roques Encantades, a través del

qual es poden descobrir les llegendes i els fantàstics habitants que s'amaguen al bosc de Masnou de Sacosta. Aquest recorregut forma part d'un acord de custòdia amb el propietari de la finca, per preservar-ne els valors ambientals i patrimonials, fent compatible la conservació de la natura amb els usos i aprofitaments tradicionals de l'indret.

Un dels valors immaterials que enriqueix la visita a les Roques Encantades és el silenci. Però si volem captar l'esperit i essència de l'indret és millor visitar-lo a primera o darrera hora del dia, quan se sent el cant de la mallerenga d'aigua o de la merla, i no pas la gresca de grups familiars que hi juguen a cuít i amagar.

Ester Sala i Codina